

Cílem této práce je popsat problematiku aspektuálnosti v italském a českém jazyce, srovnat pojetí gramatického a lexikálního aspektu v obou jazycích a upozornit na odlišnou terminologii. Praktická část se zabývá italským opisným pasivem s pomocnými slovesy *venire* a *essere* z pohledu aspektu na pozadí češtiny. Obecně se usuzuje, že alespoň v přítomnosti se pasivní konstrukce se slovesem *venire* překládají do češtiny ve větší míře pomocí nedokonavého slovesa než pasivní konstrukce se slovesem *essere*. Tato tendence by pak měla být v jednoduchém perfektu a imperfektu neutralizována. Tuto tezi se za použití paralelního korpusu InterCorp verze 10 snažíme ověřit.